

Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Paagjældendes Dødsbo.

§ 35.

De Udlæg, som Fattigvæsenet gjør til en Trængendes Begravelse, blive forlods at erstatte af den Af dødes Efterladenskaber, men isvrigt staa Fattigvæsenets Erstatningsfordring tilbage for enhver den Paagjældende paahvilende Gjæld, forsaavidt denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før Understøttelsens Ydelse.

§ 36.

For Fremtiden bortfalder Fattigvæsenets Ret til at beholde Alt, hvad Personer, som indtil deres Død have været indlagte paa Hospitalet, der staa under Fattigvæsenets Bestyrelse, maatte efterlade sig, uden Hensyn til om Værdien heraf overstiger Størrelsen af den vedkommende Trængende i det Hele ydede Understøttelse eller den paa ham anvendte Bekostning. Ligeledes bortfalder den Fattigvæsenet efter den hidtil gjældende Lovgivning tilkommende Ret med Hensyn til Arv, som maatte tilfalde deslige Personer, efterat de ere indlagte i Hospitalet.

§ 37.

Fattigvæsenet er berettiget til, naar vedvarende Fattigunderstøttelse er ydet, at registrere den Understøttedes Eiendele samt lade den foretagne Registreringsforretning, som kan affattes paa ustempelt Papir, thinglæse med den Virkning, at de senere af Eieren uden Fattigvæsenets Samtykke foretagne Dispositioner over det Registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattigvæsenet. For saa vidt det er en fast Eiendom, der registreres, sfer Thinglæsningen i Overensstemmelse med de for villiesbestemt Underpant i faste Eiendomme i saa Henseende gjældende Regler. I andet Tilfælde bliver Thinglæsningen at foretage ved Eieren's personlige Bærning, og den ovennævnte Virkning af samme indtræder eller vedligeholdes i saa Fald kun, forsaavidt Thinglæsningen foregaar til 1ste eller 2det Thing efter Forretningens Foretagelse og i Tilfælde af Flytning gjentages ved den Trængendes nye Bærning til 1ste eller 2det Thing efter Flytningen. For Thinglæsningen erlægges intet Gebyr.

§ 38.

Enhver, der nyder Fattigunderstøttelse, staa, saalænge Hjælpen varer, under Fattigvæsenets Tilsyn.

Den Trængende, som anbringes i en Fattiggaard eller Arbeidsanstalt, er forpligtet til at udføre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende Arbeide udenfor Anstalten, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag; dog kan han ikke udeies til Arbeide for Private mod sin Villie. Ingen Trængende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grændser ved dennes Foranstaltning.

Vægrer den Trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor han er anbragt.

§ 39.

Ethvert Steds Fattigvæsen har at føre nøie Tilsyn med, hvorledes Forældre, der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse udenfor Forsørgelsesanstalter, opdrage deres Børn, og